

Η διορία της Άννας

“Τα 99 χρόνια μη φοβάστε αντέξαμε και 400”

(Άννα Βαγενά Ελληνίδα βουλευτρια και ηθοποιός)

Πολλοί μιλάμε άστοχα, αστόχαστα, άσκεφτα. Λέμε ανοησίες. Κάμνουμε και πολλές επιπόλαιες πράξεις. Μερικοί μάλιστα τις πράξεις αυτές τις κάμνουν και γενναία. Και πολλοί λίγοι μετανιώνουν για ό,τι λένε και κάμνουν. Κι όσοι μετανιώνουν ειλικρινά για ό,τι είπαν κι έπραξαν κι αλλάζουν ρότα, είναι πολύ ψηλά στη συνείδησή μου.

Τις μεγαλύτερες όμως κοτσάνες κυριολεκτικά, που “δεν χωράνε σε σκυλιού κώλο”, όπως έλεγε η γιαγιά μου η Δημητρού, τις εξαπολύουν οι πολιτικοί. Και δεν μιλώ για τις υποσχέσεις. Ούτε τις άλλες του τύπου “λεφτά υπάρχουν”. Ή “βγαίνουμε στις αγορές το β’ εξάμηνο του 2011”. Ή “εγώ σκίζω μνημόνια σελίδα σελίδα” του βρυχώμενου αντιμνημονιακού λέοντος μεγάλου Αντωνίου, ο οποίος μετά είπε στη μαντάμ Μέρκελ για την παρουσία της Ελλάδος: “Είναι ιδιοκτησία σας το πρόγραμμα εξοχωτάτη”. Ούτε για τ’ αλλοπρόσαλλα –και έμμεσες ομολογίες προδοσίας – του τύπου “η Κύπρος κείται μακράν” του Θεού, για την επαίσχυντη εγκατάλειψή της. Το “βυθίστε το Χόρα” του χαρισματικού και μετά “mea culpa” για την υποχώρηση του ίδιου χαρισματικού απ’το περήφανο “η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες” στις αξιώσεις του Τοργκούτ Οζάλ. Ή του άλλου ότι η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο. Και κατά την κρίση των Ιμίων ευχαριστούσε τους Αμερικάνους που παρενέβησαν. Ούτε για τον σημερινόν που αποφαίνεται ανεύθυνα, άκριτα, ανιστόρητα και προδοτικά ότι “η Ελλάδα δεν έχει θαλάσσια σύνορα” (Μοναδική χώρα στον κόσμο χωρίς θαλάσσια σύνορα κατά τον πρωθυπουργόν της).

Δεν μιλώ γι’ αυτά. Αλλά για βλακείες αμιγείς αμιγείς. Χωρίς μάλιστα τις περισσότερες φορές να προκληθούν ή να ερωτηθούν. Και τις λένε σκόπιμα χωρίς να ορρωδούν ή να έχουν ηθικό δισταγμό.

Να. Ο Πάγκαλος για παράδειγμα λέει ότι οι αεροπόροι είναι αντιπαραγωγικοί. (Ενώ οι πολιτικοί όλοι τους άλογα βαρβάτα που ρίχνονται στη μάχη για τη σωτηρία της πατρίδος. Στενοί συγγενείς όμως των μουλαριών και των γαιδάρων). Ή ότι οι Δημόσιοι υπάλληλοι είναι κοπρίτες. “Γιατί, ρε θείο, έγγραφε η Βούλα Πατουλίδου, διόριζες κοπρίτες; Να σου πω εγώ γιατί; Για να είσαι ήσυχος και να τους έχεις ως ψηφοφόρους του χεριού σου. Γι’ αυτό. Γιατί αν διορίζονταν αξιοκρατικά οι ικανοί θα τους εύρισκες μπροστά σου και δεν θα είχες στασιό πουθενά. Έτσι διόριζες κοπρίτες “. Ή ότι όποιος μιλάει για τις παντοειδείς απολαβές και τα προνόμια των βουλευτών “πυροβολεί τη Δημοκρατία”. Ή ότι “μαζί τα φάγαμε”. (Αλήθεια πόσοι από μας είναι στις “μακάβριες λίστες” από Λαγκάρντ μέχρι Μπόριανς και Λιχτενστάϊν κι από Παναμά μέχρι Λουξεμβούργο, μέτοχοι σε οφσορ ή έχουμε σαλέ και καταθέσεις εις Ελβετίας και Λονδίνα, να ιδούμε αν μετείχαμε κι εμείς στο φαγοπότι και στις αρπαχτές; Και γιατί δεν τις

ανοίγουν; Κι αν είμαστε μέσα τα φάγαμε μαζί με δαύτους... Αλλά ο Πάγκαλος μας έχει συνηθίσει μόνο σε τέτοια. Τον αφήνουμε λοιπόν .

Ο άλλος πανεπιστημιακός και συνταγματολόγος παρακαλώ, τον είχαμε και αντιπρόεδρο κυβερνήσεως και Πρόεδρο κόμματος ένα φεγγάρι εκείνο το ακατάσχετον της φλυαρίας μουσολινικών κακέκτυπον λέγω, ως υπουργός ανάπτυξης , όταν έκανε ανάπτυξη ανοίγοντας καζίνο, έδιδε και τον ορισμό λέγοντας ότι : “καζίνο είναι χώροι αξιοποίησης του οικονομικού πλεονάσματος των Ελλήνων”. Όπως τ’ ακούσατε. Κι εσείς οι δάσκαλοι σκίστε τα πτυχία σας. Κι όσοι γράψατε λεξικά και λέτε ότι είναι χώροι διενέργειας τυχερών παιγνίων και άλλες μπουρδες με τον κηδεμόνα σας. Γιατί, πανεπιστημιακός έφα, “είναι χώροι αξιοποίησης του οικονομικού πλεονάσματος των Ελλήνων” . Και φτάσαμε και γι’ αυτό εδώ που φτάσαμε.

Άλλος, υφυπουργός Υγείας αυτός, έλεγε : “Θέλετε να πολεμήσουμε το φακελάκι; ” (Ρητορικόν το ερώτημα. Ποιος δεν το θέλει;) “Ελάτε να το νομιμοποιήσουμε και να μοιραζόμαστε το τίμημα” (Κι ο Βαρεμένος έβρισκε την πρόταση πολλή πολλή ενδιαφέρουσα). Υπουργική λογική αυτή. Διότι με την ίδια μπορούμε να ειπούμε : Θέλετε να μηδενίσουμε την εγκληματικότητα; Ελάτε να νομιμοποιήσουμε τα εγκλήματα και την εξαφανίσαμε.

Άλλος : “Του αναγνωρίζω το δικαίωμα να καίει τη σημαία και θα αγωνίζομαι μέχρι εσχάτων να του υπερασπίζω αυτό το δικαίωμα”. Νόμιζε ότι η γνωστή φράση του Βολταίρου κολλάει παντού. Και πώς να μην το νομίζει αφού δεν ήξερε να ξεχωρίζει τα δικαιώματα από τις υποχρεώσεις. Και τα εθνικώς αλλοιθωρίζοντα μάτια του την καταστροφή του εθνικού συμβόλου την έβλεπαν δικαίωμα. Ο πτυχιούχος της Νομικής γόνος πολιτικής οικογενείας ιστορικής. (Γι’ αυτό δεν ξέρουν οι υπουργοί να μοιράσουν δυό λογιών πετρέλαιο. Κίνησης και θέρμανσης. Ούτε τι θα ισχύσει με το ΕΚΑΣ. Και λέει καθένας τους ό,τι του κατέβει.) Κι ο αρχηγός του αντί να του σκίσει το πτυχίο τον προήγαγε από βουλευτήν εις υφυπουργόν τον γόνον Βαρβιτσιώτην.

Η άλλη λέει τον Δεσπότη μπανιστηρτζή (Πιπιλή). Κορίτσι μου, το Δεσπότη πες τον όπως θες. Ακόμα και “θεομπαίχτη” που έλεγε ο Σηφουνάκης τον Χριστόδουλο. Μπανιστηρτζή όμως δεν τον λες ποτέ. Γιατί : Πότε, κορίτσι μου, ο Δεσπότης ήρθε στο σπίτι σου, άνοιξε αριδότρυπα στην πόρτα του μπάνιου σου για να σε ιδεί ξεβράκωτη ;

Άλλος βουλευτής (Τζιαμτζής) ότι “παίζουν λίγα οι βουλευτές , δεν τους φτάνουν και κάνουν το σκατό τους παξιμάδι”. Τα σχόλια δικά σας. Δεν αντέχω όμως, ο πειρασμός με τσιγκλάει, να ειπώ : “Φανταστείτε λαμαρίνες ή ταψιά με βουλευτών σ... να τα πηγαίνουν στο φούρνο να τα κάνουν παξιμάδια”.

Κι αν έρθουμε στα σημερινά “η αριστεία είναι ρετσινιά”, υπουργός Παιδείας και πανεπιστημιακός Μπαλτάς. Ή η διδασκαλία των αρχαίων είναι “παρά φύσιν” (Φίλης). Ενώ παρά φύσιν είν’ αυτός να κατέχει τη θέση του υπουργού. “Τα θρησκευτικά είναι η ώρα του παιδιού” (Μακάρι να ήσαν. Είναι βλέπετε κι αυτά συνδεδεμένα με τη θρησκεία μας και την αρχαία ελλ. γλώσσα.)

Κι ενώ ήθελα να βλέπω τον πρωθυπουργό μου και τους άλλους πολιτικούς ηγέτες στολισμένους με αρετές, βλέπω μόνο χυδαιότητα. Ακούω λόγια, ψάχνω για αλήθειες και με

πνίγουν στα ψέματα, την αλαζονία, την οίηση, τα κούφια λόγια. Κι αφήστε πια τις συζητήσεις τους στη Βουλή και στα διεθνή φόρα ή τις γλωσσικές κοτσάνες ορισμένων εξ αυτών. Κι ο Πρωθυπουργός να μιλάει Αγγλικά κι όχι Ελληνικά στο μέγαρο Μαξίμου. Εδώ μέσα στην Ελλάδα, δίχως να μεταφράζουν. Και δεν καταλαβαίνει ότι έτσι είναι σαν να κλωτσά την Ελλάδα την ίδια. Την Ιστορία, την παράδοση.

Το τσούρμο των ξεϊγκλωτων (ίγκλα =ο μάντας που δένουν το σαμάρι πάνω στο ζώο), ατιμέλητων άσχετων με τα σακκίδια και κομπλεξικών υπουργών. Τις προτάσεις τους για κατάργηση της προσευχής, του εκκλησιασμού, των θρησκευτικών, των εθνικών παρελάσεων, (και να παρελαύνουν οι ομοφυλόφιλοι), των βαθμών. Την άρνηση του αλλουνού (Παππός) να ασπαστεί τον Τίμιο Σταυρό που του προτάθηκε από το Δεσπότη στον Ναό των Ταξιαρχών στην Τρίπολη την 25^η Μαρτίου (Ήταν και τιμώμενο πρόσωπο). Ή το άρθρο 178 για τις οφσόρ που δεν το είδε κανείς τους. Και να ειπείς πως ήταν ένα σημείο στίξεως ή μία λέξη ; Ολόκληρο άρθρο κανείς απ' τους 300 και τους συμβούλους κολαούζους. Φίδια έχει ; την καταδίκη τους ;

Και ο πολιτικός μπορεί να έχει καταθέσεις και μετοχές σε εξωχώριες. Και μετά δεν μπορεί. Και τις δύο φορές να 'χουν δίκιο. Μόνο που με την αναδρομική ισχύ του ηπιωτέρου νόμου νομιμοποιήθηκαν όλοι οι υπερκλεφτάδες πολιτικοί μαφιόζοι. Κι ο πατριδοκάπηλος Καμμένος θυμήθηκε ν' ανοίξει λέει το φάκελο της Κύπρου. Κι άλλα κι άλλα που τα ξέρετε. Κι αν τα μαζέψει κανείς φτιάχνει τόμους. Ωρα λοιπόν να μπει τελεία στην εισαγωγή που πολύ τράβηξε.

Τώρα βγήκε και η Άννα. Και : "Τι 'ναι δα 99 χρόνια σκλαβιά. Αντέξαμε και τετρακόσια". Τέτοια άθλια δήλωση τόλμησε η Άννα. Που θα καταγραφεί μαζί με τις υπόλοιπες μεγάλες εθνικές βλακείες και θα την συνοδεύει. Μυαλό κουρούνας δηλαδή η κυρία της Νομοθετικής. Χελώνας. Γουστέρας, προβατίνας κάτσενας (ξανθιάς με κοκκινωπές βούλες στη μούρη). Γίδας κόρμπας.

Και νά 'ναι τούτη βουλευτρια της αριστεράς παρακαλώ. Που κοβότανε και κόβεται για τα δίκαια του λαού, η ιδιανή και όλο της το κόμμα. Και να θεωρείται η Άννα Βαγενά και σπουδαίος πνευματικός άνθρωπος της αριστεράς. Όπως όλοι άλλωστε οι πολιτικοί πάσης αποχρώσεως είναι σπουδαίοι. Και μια ζωή η Άννα μας "πούλαγε φύκια για μεταξωτές κορδέλλες". Κι εμείς την πιστεύαμε, όταν υπεδύετο στο θέατρο κατατρεγμένες ηρωίδες. Αλλά αυτά στο θέατρο και στα παραμύθια. Έτσι οι Έλληνες την έβγαλαν βουλευτρια. Για να αποκαλυφθεί και ποια είναι. "Αρχή άνδρα δείκνυσι". Και γυναίκα.

Αλλά μήπως είναι η μόνη; Εδώ η Φώφη βγήκε βουλευτρια με το σύνθημα : "Μια ψήφος σε μένα είναι κερδί στον τάφο του πατέρα μου", η τυμβωρύχος. Και ο κλωτσαδόρος Ζαγοράκης ευρωβουλευτής.

Αλλά και πάλι να μην κρατήσει τίποτα η Άννα από την Ιστορία και το θέατρο, που τόσα χρόνια θεράπευε; Τόση πια υποκρισία; Τόση ηθοποιϊα; Τόσο μασκάρεμα της αλήθειας; Τόσο ωμά και κατάμουτρα στους Έλληνες;

Κι ύστερα, λένε οι σοφοί, πως το επάγγελμα διαμορφώνει χαρακτήρα (Ε.Παπανούτσος). Τρίχες διαμορφώνει. Ή μάλλον μπορεί να διαμορφώνει αλλά επί τα χείρω. Στο πιο πρόστυχο, το πιο ανάλγητο και αιμοχαρές. Κι απόδειξη η Άννα και τα συντρόφια τής “πρώτη φορά αριστερής κυβέρνησης”, μετά των πατριδοκαπήλων του Καμμένου. Και χύνει το φαρμάκι σαν την οχιά. Πονηρά δίχως να την πειράξουν.

* * *

Είναι που είναι στο μαύρο χάλι οι Έλληνες. Τους σκλαβώσατε εσείς της Νομοθετικής, πρώην και νυν, τους αλυσοδέσατε και τους θάψατε με νόμους υπονόμους για εκατό (100) τουλάχιστον χρόνια (“θα σε θάψουν με κοτρώνια γι’άλλα τετρακόσια χρόνια” ο Νίκος Γκάτσος. Χτιστούς κάνουν τους Έλληνες). Έχουν που έχουν γίνει “των ευρωπαϊών περίγελα και των αρχαίων παλιάτσοι” (Παλαμάς). (Και πώς διαβάζεις αυτά των ποιητών και δεν δακρύζεις;) Να λέει και η Άννα από πάνω: “τι ’ναι δα 99 χρόνια, αντέξαμε και τετρακόσια” (Μανία κι αυτή με το 99! Λες και είναι κράχτης σε ρεκλάμα. Και το προϊόν δεν κάνει δέκα (10) αλλά 9,99. Ούτε 50 αλλά 49,99. Ούτε 100 αλλά 99,99. Κι αυτά τα φυτέψαμε και στις συνθήκες υποδούλωσης. Θα σ’έχω σκλάβο όχι για εκατό (100) αλλά για 99 χρόνια. Να μην ακούγεται κι άσχημα. Και τί ’ναι τα 99 μπροστά στα τετρακόσια (400);

Κι όλα τούτα για το υπερταμείο. Που συνέστησαν ξένοι και ψήφισαν Έλληνες. Το παισιώνουν ξένοι, αυτοί αποφασίζουν πότε και τί θα πουλάνε, πόσο και σε ποιους και το χρήμα όλο θα πηγαίνει σε δαύτους. Και τα ψήφισαν όλ’ αυτά Έλληνες (;) βουλευτές. Μαζί με το μεγάλο λεπίδι τον κόφτη, που θα πέφτει ως δαμόκλειος σπάθη σε μιστούς και συντάξεις και επί των κεφαλών των Ελλήνων αν τύχει και παρεκκλίνουμε από την πορεία που χάραξαν και διέταξαν. **‘Αφέντες μισεροί με τους δικούς σου σκύλους σε ξεσκίζουν Ελλάδα μου’**, λέει ο Μιχάλης Κάσσης. Και η Άννα: “Τί ’ναι 99 χρόνια αντέξαμε και 400”.

Καλά, κορίτσι μου, δεν άκουσες ποτέ πως άντεξαν οι πρόγονοί μας; Και καλά αυτό μπορεί να μην σ’ απασχόλησε. Για ‘κείνον τον πατριώτη σου το Ρήγα με το “καλλίτερα μιάς ώρας ...” δεν άκουσες; Ή το: “Ω βασιλεύ του κόσμου ορκίζομαι σε Σε στη γνώμη των τυράννων να μην ερθώ ποτέ!” Δεν τον βλέπεις αυτόν και τους άλλους ήρωες, όταν κορδώνεστε ως επίσημοι στις εθνικές επετείους; Δεν σας λένε τίποτα; Δεν τους ακούτε; Τί ιεροσυλίες είν’ αυτές που κάνετε; Και πόσο μεγάλο ανοσιούργημα ν’ ακούς ελληνίδα (;) βουλευτριά να βεβηλώνει ως και τη μεγάλη ποίηση του Κ.Π.Καβάφη (Η διορία του Νέρωνος), λέγοντας τα τετρακόσια χρόνια να φοβάστε, τα 99 μη φοβάστε;

Μα αν δούμε βαθύτερα και ρεαλιστικά –οφελμιστικά τη φράση της Άννας, που από δω και μπρος θα τη χαρακτηρίζει κι είναι το μόνο που θα μείνει στην ιστορία απ’ την επίγεια παρουσία της, και την υιοθετούν όλοι του αριστερού αληταριάτου (κατά το προλεταριάτου), αυτοί που δεν θάπαιρναν βουλευτικά αμάξια, και του δεξιού αληταριάτου βεβαίως βεβαίως, ψηφίζοντας μνημόνια κι ό,τι διατάσσουν τ’ αφεντικά υπερλεφτάδες και υπερκλεφτάδες και τη λεηλασία της

Ελλάδας για 99 χρόνια με την ψήφο ξεδιάντροπων απάτριδων ελλήνων βουλευτών –προδοτών και η μόνη υπηρεσία που αυτοί προσφέρουν είναι ότι υπηρετούν την ερήμωση της πατρίδος, αν λέω ψάξουμε βαθύτερα, γιατί το έκαναν, θα βρούμε απάντηση καθαρή σ' εκείνο ακριβώς που είπε δικός τους βουλευτής αριστερός. “Εγώ θα ψηφίσω το μνημόνιο ΙΙΙ κι ό,τι άλλο μου φέρουν, γιατί δεν θέλω να γυρίσω στη σύνταξη του γιατρού των 1200€”. Δηλαδή : “είναι πολλά τα λεφτά Άρη”.

Οι αμοιβές, οι μιστοί, οι αντιμιστίες, οι παροχές, οι επιτροπές τακτικές και έκτακτες, μόνιμες και διαρκείς και υποεπιτροπές (που σπάνια πατάνε) και οι παντοειδείς απολαβές που τα λένε αποζημίωση για να μη φορολογούνται (κι απ’τις 89 χιλιάδες φορολογούνται 12) κι όλα μαζί τού κάθε βουλευτή κοστίζουν στον Έλληνα φορολογούμενο μπροστά από 50 χιλιάδες ευρώ μηνιαίως κατά λίαν επιεικείς υπολογισμούς ή αντιστοιχούν σε συντάξεις εκατό (100) από τους υψηλότερα αμειβομένους συνταξιούχους. Κι όλ’ αυτά γιατί “η Δημοκρατία κοστίζει,” όπως λέει ο πολύς Πάγκαλος. Μαζί με τις ασυλίες τους, τις παραγραφές και τα ανεύθυνα τους με νόμους συνταγματικούς. Οι τύραννοι έχουν φροντίσει για τη γενική ΑΜΝΗΣΙΑ των εγκλημάτων που ΘΑ διαπράττουν. Και δεν δέχονται τη δικαιοσύνη της πατρίδος τους όπως λειτουργεί κι εφαρμόζεται για τους άλλους πολίτες. Καίτοι ο Πλάτων λέει ότι όποιος δεν δέχεται τη δικαιοσύνη της πατρίδος του έστω κι αν είναι ο μέγας βασιλεύς των Περσών (“βασιλεύς ο μέγας ὢν” - ο Ομπάμα θα λέγαμε σήμερα) ακάθαρτον και απαίδευτον και αισχρόν να τον λογαριάζετε (Σοφιστής E230). Τρομερό ! Αλλά αυτοί “γαϊδουρινή υπόληψη ζωή χαριτωμένη”.

Έτσι δεν είναι πρόθυμος να τα εγκαταλείψει γυρίζοντας στα 1200 € . Και η Βούλτεψη “νιώθει ντροπή για ‘κείνους που κάποτε ελπίζανε μαζί”. Για το χρήμα όμως που ενθυλακώνει κάθε μήνα παχύ παχύ δεν νιώθει κανένας τους ντροπή. Τώρα πιάσανε την καλή. Έτσι προτιμούν να υποδουλώσουν την πατρίδα για 99 χρόνια. “Η ψυχή, άλλωστε, όταν ακούει τον θόρυβον του χρυσίου αναπηδά από το καθαρτήριο”. Και οι μεταρρυθμίσεις με τις περικοπές, που απ’ την Προεδρία της Δημοκρατίας κι απ’ αυτούς έπρεπε να τις αρχίσουν και να ‘ρθούν προς τα κάτω, δεν τους αγγίζουν. Μαύρος μεσαίωνας λοιπόν όσο μαύρη και η ψυχή τους. Και Κυβερνήσεις προσκυνημένες σε όλα. Αν μπορούσε κανείς να βγάλει μία φωτογραφία της ψυχής της Άννας και των υπολοίπων, οι Έλληνες θα τρόμαζαν. Κι από πάνω μας μιλούν για αξίες, ιδανικά, αρχές, δικαιοσύνη, αρετές, ηθική. Κι αγωνίζονται λένε για τη σωτηρία της πατρίδος, ενώ το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η τσέπη τους. Κι έχουν αναλάβει το έργο διασυρμού της πατρίδος επ’ αμοιβή. Λες και ο σατανάς έχει πάρει εργολαβικώς τον αποσυντονισμό της ορχήστρας εκεί μέσα στη Βουλή κι έχει βαλθεί να εξαφανίσει κάθε ελληνικό. Κατά τα λοιπά οι μεγάλοι πρόγονοι έλεγαν : “οί ήγέτες εκ τοῦ λαοῦ λαμβανόμενοι ὑπέρ τοῦ λαοῦ καθίστανται”. Και : “οί ήγέτες συγκακουχούνται τῶ λαῶ”. Λησμονώντας ότι την πατρίδα, το σπίτι αυτό το χτίσανε με τους κόπους τους εκείνοι που το χτίσανε, νάναι λέφτερο. Για να μείνουν οι γυναίκες τους, τα παιδιά τους. Και δεν τους πέρασε ποτέ απ’ το μυαλό ότι θα πουληθεί και θα μετατραπεί σε φυλακή των παιδιών τους για 99 χρόνια, όπου οι πολιτικοί θα κάνουν τα μαντρόσκυλα.

Μα “αντέξαμε και τετρακόσια”. Ναι, αντέξαμε. Οι Τούρκοι ήρθαν κατακτητές κι έμειναν 400 και περισσότερα. Ατέλειωτα, αβάσταχτα χρόνια για τους Έλληνες. Και μόνον αυτοί ξέρουν πώς αντέξανε. Και μετά την κατάκτηση οι γενιές που ακολουθούσαν γεννιόνταν σκλάβοι από γονιούς σκλάβους κι εκείνοι κι εκείνοι από άλλους σκλάβους.

Εμείς όμως γεννηθήκαμε λέφτεροι κι εσείς όχι αλλόφυλοι ή αλλόγλωσσοι ή Τούρκοι, αλλά Έλληνες (;) μας ακλαβώσατε. Ύστερα αν μας σκλάβωναν αλλόφυλοι, όλοι εμείς θα είχαμε κοινό τον πόθο για ελευθερία. Και με το όραμα αυτό κοινό και καθαρό θα αντρωνόμαστε. Τώρα όμως; Τώρα ακόμα κι αυτό το βρωμίσατε εσείς οι πολιτικοί. Κι ο εχθρός αόρατος. Και φτάνετε στην αναίδεια. Αλήθεια συνειδητοποίησες Άννα, τί λόγος βγήκε από το στόμα σου; (“ποίησον σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;”)

Δεν την αγάπησες ποτέ την Ελλάδα Άννα. Ούτε εσύ ούτε οι άλλοι βουλευτές (;). Όλοι σας τρέφετε βαθύ μίσος. Και το αποδεικνύουν οι πράξεις σας. Είστε μόνο να την αρμέγετε. Κι αντί αν δεν μπορείτε να τη σώσετε, να τη σηκώσετε στα χέρια σας και να τη θάψετε τουλάχιστον με τιμές, εσείς τη σκοτώνετε (σκοτώω-ῶ είναι το ρήμα και σημαίνει απόλυτο σκοτάδι) και πουλάτε τα όργανά της, κρύβοντας βαθειά το δόλο σας διαλαλώντας πως την σώζετε.

Θα κλείσω για σήμερα με τούτα. Αλήθεια πώς ξεστομίζεις τη λέξη “σκλαβιά” και δεν παγώνει το αίμα σου; Αλλά βέβαια τί σ’ ενδιαφέρει εσένα αφού περνάς καλά.

Μα και πάλι, Άννα, δεν έμαθες μια ζωή στο θέατρο –και πόσο υψηλή τέχνη το θέατρο! –ότι η διαλεκτική εισχωρεί βαθειά στα πράγματα –τα λέει αυτά ο Αριστοτέλης – κι ότι η ευτυχία του ανθρώπου δεν βρίσκεται στους αριθμούς; Ότι ο κάθε άνθρωπος έχει τη μοίρα του; Ότι σήμερα που εσύ ευτυχείς και σε δοξάζουν, αύριο μπορεί να δυστυχείς; Κι αν όχι εσύ τα παιδιά σου τα γγόνια σου; Εκτός πια και δεν σ’ ενδιαφέρει και λες : Εγώ να περάσω. Εγώ και τα κομματικά τσακάλια. Και οι άλλοι που θα ‘ρθούν ας κάνουν καλά.

Διότι, με το εγώ να περάσω και οι άλλοι που θα ‘ρθούν ας κάνουν καλά, είναι σα να τους απαγορεύεις να ερωτευθούν, να ονειρευτούν, να κάνουν κι εκείνα παιδιά και γγόνια και να καμαρώσουν. Γιατί η σκλαβιά κι ο πόνος, Άννα, ως αληθινό στοιχείο της προστασίας της ζωής δεν θα τ’ αφήνει να κάνουν παιδιά κι εγγόνια σε μια πατρίδα που έχει χάσει το παν.

Αλλά, που ξέρεις, Άννα, και σε σενα την ίδια τί επιφυλάσσουν οι μοίρες, που είναι πάνω κι απ’ τους θεούς. “Μοίραι τρίμορφοι μνήμονες τ’ Ἐρινύες” κράζει ο Αισχύλος στον Προμηθέα της τριλογίας. Που αν και αποσπασματικό, βλέπουμε καθαρά, πως ακόμα και ο άρχοντας των Μακάρων, ο Δίας, υποχρεώνεται να υποκύψει στην Παγκόσμια συνείδηση που κυβερνά ανθρώπους και θεούς το ίδιο. Μοίρες τρίμορφες και οι Ερινύες που δεν ξεχνούν εξηγείται ο λόγος του Αισχύλου.

Αλλά και για πόσο θα μείνετε αγκαλιά με την ευτυχία σας ; Κανείς τελικά δεν ξεφεύγει.

Θα ήθελα πάνω σ’ αυτό να γράψω πολλά, Άννα. Όπως ότι υπάρχει ακόμα και “η Νεοπτολέμιος τίσις”. Η για ‘κείνο το “προς το τελευταίον εκβάν...” Θα κλείσω όμως με τη φράση της βασιλομήτορος Κρατησίκλειας (αυτήν την έκανε γνωστή στο σύγχρονο κόσμο ο Κ.Π.Καβάφης) μητέρας του Κλεομένη του Γ’, που όταν είδε το γιό της κρεμασμένον και τα

ἡ γγόνια της να σκοτώνονται μπροστά της κατ' εντολήν του Πτολεμαίου Δ' (του Φιλοπάτορος) τῷ 219 π.Χ. στην Αίγυπτο ανεφώνησε : “ὦ τέκνα μοι, ποῖ ἐμόλετε” (παιδιά μου πως καταντήσατε) . Και παίρνοντας αφορμή ἀπ' τη δική σου φράση : “ὦ Ἕλληνες βουλευταὶ ποί, ἐμόλετε !” .

Αυτὰ ἤθελα να εἰπείς αν ἦσουν γνήσιος πνευματικός ἄνθρωπος του θεάτρου και ὄχι τα μοχθηρὰ “αντέξαμε 400 χρόνια τί 'ναι δα τα 99”. Τρομάζω, Άννα, ἐγώ ο γέροντας, ὄχι γιατί καλούμαι να ζήσω το υπόλοιπο της ζωῆς μου με ενοχές (“μαζί τα φάγαμε”) σε πατρίδα ντροπιασμένη, ἀλλά γιατί δολοφονήσατε εσεῖς οι πολιτικοὶ την ἐλπίδα ἀπ' τον Ἕλληνα κι ἀπὸ πάνω τον περιγελάτε.

Αυτὰ ἔπρεπε να σηκωθείς και να εἰπείς, ὄχι για πολὺ, ἀλλά για δέκα μόνο λεπτά μέσα στη Βουλή, Άννα Βαγενά. Ὡς ἄνθρωπος πνευματικός, Ἑλληνίδα μάνα και βουλευτριά. Δεν το ἔπραξες. Κρίμα. Κι αὐτὸ ἀρκεῖ. Δεν λέω ἄλλη λέξη.